

голъма часть отъ сегашните балкански градове сѫ поставени на старите трако-илирийски и римски основи. Словѣните приели и изучили занаятите, изкуствата и търговията отъ старите балкански жители, съ които встѫпили въ близки сношения и на които въ всичко подражавали. Центрове на търговията и занаятите били градовете и тържищата, каквите на Балканския полуостровъ въ време на македонската и римската епоха имало твърде много. Когато пъкъ прѣстанало заселването на народите, и Балканскиятъ полуостровъ билъ раздѣленъ на две голѣми половини между българите и византийците, тогава настѫпили мирни времена и вслѣдствие на това търговията изново се съживила. Българската държава, слѣдъ като си присъединила и Македония, станала неизбѣжния мостъ, прѣзъ който ставала размѣната на търговските стоки между изтокъ и западъ, Азия и Европа. По басейните на реките Дунавъ, Марица и Вардаръ се протакали най-важните търговски пътища, по които се точили нескончаеми кервани съ търговски стоки отъ Азия въ западна Европа и обратно. Голѣмо търговско значение ималъ римскиятъ путь, който водѣлъ отъ Горна Италия и горно крайдунавско прѣзъ Бѣлградъ и София за Цариградъ¹⁵⁴. Но не по-малко търговско и стратегично значение ималъ и другиятъ римски путь (*Egnatiavia*), който водѣлъ отъ гр. Драчъ прѣзъ срѣдата на Македония за Солунъ¹⁵⁵. Широкото развитие на търговията въ първата българска държава се установява и отъ мѣрките, които първите български владѣтели взимали за нейното разпространение и обезпечение на държавните приходи отъ нея. Едно отъ условията, които князъ Крумъ прѣдлагалъ на византийския императоръ Михаилъ за сключване траенъ

¹⁵⁴ Иречекъ К. Путевания, 106.

„ Шишмановъ д-ръ Ив. Д. Стари пътувания, Msб. IV, 334—375.

¹⁵⁵ Στραβ. Γεωγραφικά, 275, 276.